

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/398/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817204927
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7817204927.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu: K. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom v Š., Š. XXX, zastúpeného JUDr. Viktóriou Kerekešovou, advokátkou so sídlom v Rožňave, Šafárikova 71 proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaného v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 90, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, o zaplatenie 2.829,50 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 1.7.2019 č.k. 10Csp/58/2017-308 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 902,00 eur s prísl., bližšie špecifikovaným vo výroku I. rozsudku, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti konanie zastavil. Nepriзнаl žiadnej zo strán sporu právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal vo vzťahu k žalovanému zaplatenia 2.829,50 eur s prísl. titulom plnenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 52, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 4 zák. č. 258/2001 Z.z., § 451 ods. 1, 2 a § 456 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že nárok žalobcu čo do zaplatenia 902,00 eur je opodstatnený titulom bezdôvodného obohatenia, preto žalobe v tejto časti vyhovel a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi prisúdenú istinu spolu s úrokom z omeškania tak, ako vyplýva z výroku rozsudku. V zostávajúcej časti uplatneného nároku z dôvodu späťvzatia žaloby konanie zastavil.

4. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1, 2 a § 256 ods. 1 C.s.p. tak, že nepriзнаl žiadnej zo strán sporu právo na náhradu trov konania. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že žalobca mal v konaní úspech ohľadom priznanej sumy 902,00 eur z pôvodne uplatnenej sumy 2.829,50 eur. V prevyšujúcej časti zobral žalobu späť, pričom dôvodom späťvzatia bola obrana žalovaného spočívajúca v uplatnení námietky premlčania. Preto konštatoval, že žalobca v tejto časti zavinil zastavenie konania. Úspech žalobcu tak predstavuje 32% a úspech žalovaného 68%. Žalovanému by teda vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36%. Aplikujúc ust. § 257 C.s.p. však mal za to, že v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania žalovanému

nepriznal. Takýmto dôvodom sú majetkové pomery žalobcu, ktorý je síce zamestnaný, avšak má viac spotrebiteľských pôžičiek, invalidnú manželku a dve maloleté deti. Žalovaný je obchodnou spoločnosťou poskytujúcou nebankové úvery, preto nepriznanie náhrady trov konania nebude mať pre neho závažne následky. Ďalším dôvodom je skutočnosť, že žalovaný len na základe námietky premlčania nemusí vrátiť preplatok žalobcovi, keďže je zrejme, že žalobca preukázateľne plnil žalovanému nad jeho zákonnú povinnosť, keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

5. Proti tomuto rozsudku a to (len) voči výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok v napadnutom výroku zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Podľa názoru žalovaného je potrebné prihliadnuť na tú skutočnosť, že žalobca bol v konaní zastúpený advokátom. Preto sa rozumne očakáva, že žalobca si bude počínať tak, aby v dôsledku uplatnenia námietky premlčania nebol nútený brať svoj nárok sčasti späť. Žalovaný bol v konaní nútený vynaložiť nevyhnutné výdavky, aby mohlo vôbec dôjsť k náprave už prv nesprávneho súdneho rozhodnutia, skoršieho rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý nesprávne vyhodnotil vznesenú námietku premlčania. Žalovanému tak bolo napriek väčšinovému úspechu vo veci odňaté legitímne procesné právo na náhradu trov konania aspoň v minimálnom rozsahu. Podľa žalovaného z napadnutého rozsudku nie je zrejme, akým spôsobom súd prvej inštancie zisťoval majetkové pomery žalobcu v súvislosti s aplikáciou ust. § 257 C.s.p. Súd nevykonal ani náležitú lustráciu iných majetkových pomerov žalobcu. Tieto majetkové pomery mohol súd zohľadniť cestou judikovaných postupných splátok, resp. mohol nárok na náhradu trov konania primerane znížiť. Je zrejme, že náklady spojené s vedením konania žalovaného zaťažili a reálne ich musel znášať. Podľa názoru žalovaného finančná situácia žalobcu nie je tak negatívna a závažná, aby predstavovala dôvod pre aplikáciu ust. § 257 C.s.p. na daný prípad.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny. Stotožnil sa s dôvodmi uvedenými súdom prvej inštancie pre nepriznanie náhrady trov konania stranám sporu aplikáciou ust. § 257 C.s.p. Podľa názoru žalobcu sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil o sumu 2.829,50 eur, a to aj na základe neplatných zrážok zo mzdy v čase, keď vedel, že na zaplatené čiastočné plnenie nemá žiaden právny nárok. Žalobca musel nedobrovoľne brániť svoje práva súdnou cestou, čím zvrátil pôvodný, pre neho negatívny následok aspoň čiastočne. Doložil doklad od Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 20.12.2018, ktorým táto oznamuje I. S., že jej pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 20.12.2018 je 45%. Invalidný dôchodok sa naďalej vypláca v sume, v akej patril.

7. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcu zotrval na svojej odvolacej argumentácii. Žalobca sa snaží zbaviť svojej procesnej zodpovednosti za uplatnenie premlčaného práva.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

9. Rozsudok je v napadnutom výroku o trovách konania vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

10. V danom prípade vzhľadom na výsledok konania niet pochyb o tom, že úspech žalovaného predstavuje 36%, ako správne vyvodil súd prvej inštancie v bode 39. odôvodnenia.

11. Odvolací súd je rovnako ako súd prvej inštancie toho názoru, že v danom prípade sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 C.s.p. pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanému.

12. Podľa § 257 C.s.p. súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Z vyššie cit. ustanovenia vyplýva, že výnimočne súd neprizná náhradu trov konania v prípade, ak v danej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy iba vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti, alebo kde by rozhodnutie o náhrade trov konania odporovalo dobrým mravom. Výnimočnosť prípadu môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach strán sporu.

14. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy iba vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti, alebo kde by rozhodnutie o náhrade trov konania odporovalo dobrým mravom. Toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Pri aplikácii tohto ustanovenia je potrebné prihliadnuť aj na pomery na strane strany sporu, ktorej patrí náhrada trov konania, a či táto strana v prípade nepriznania trov konania nebude pociťovať takú ujmu, ktorá by výrazným spôsobom presahovala ujmu, ktorá by vznikla na druhej strane.

15. V danom prípade aj podľa názoru odvolacieho súdu sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri rozhodovaní o povinnosti nahradiť trovy konania prihliadnuť. Tie spočívajú v okolnostiach strán sporu, a to konkrétne v sociálnych, rodinných a majetkových pomeroch žalobcu, ktorý je síce zamestnaný, má však invalidnú manželku a dve maloleté deti a spláca viacero spotrebiteľských pôžičiek. Správne preto súd prvej inštancie k týmto zisteným pomeroch žalobcu pri rozhodovaní o trovách konania prihliadol, ktoré vyplynuli z prednesu na pojednávaní dňa 1.7.2019, o pravdivosti ktorých súd nemal žiadne pochybnosti. Pokiaľ by teda žalobca bol zaviazaný nahradiť trovy konania žalovaného, po finančnej stránke by to pre žalobcu malo závažné následky. Správne súd prvej inštancie prihliadol na to, že žalovaný je obchodnou spoločnosťou poskytujúcou nebankové úvery a nepriznanie náhrady trov konania pre žalovaného nebude mať tak závažné následky.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní neúspešný.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).